Mizah

BÜYÜK BAŞIN DERDİ
BÜYÜK OLUR!
D. P. — Seçim hürriyeti isterim.
Halk — Ucuzluk isterim..
M. P. — Âyan Meclisi isterim..
Basın — Yazı hürriyeti isterim...
C.H.P. — Ben de sulh ve sükûn isterim!
D.P.
BASIN
HALK
M.P.

ANLAYANA

MAAZALLAH !

Çocuk mektepten dönmüş, üstü başı toz toprak içinde annesine o günün hesabını veriyordu:

— Bugün öğretmen bana «başka kardeşin var mı?» diye sordu. «Yok. Evin tek çocuğu benim!» dedim.

Annesi, neticeyi öğrenmek istedi:

— Peki, öğretmen o zaman ne dedi?

Çocuk gururla cevap verdi:

— «Çok şükür!» dedi.

TERSİNE

Delikanlı sevgilisine bir motosiklet gezintisi teklif etti.

Kız istekli görünmüyordu. Sevgilisi sordu:

— Neden? Yoksa motosiklette başın mı ağrıyor?

Kız utana sıkıla cevap verdi:

— Hayır... Ağrıyor ama, başım değil, bilâkis!

MATRAK

İhtiyar bir kadın postahaneye geldi. Elinde bir mektup vardı. Gişeye yaklaşıp sordu:

— Bu mektup yarın Ankaraya varır mı?

Memur: «Varır» diye cevap verdi.

Kadın, avını yakalamış bir kedi gibi memnun kahkahayla güldü:

— Hah ha! Bilemedin işte! Ankaraya nasıl gider! Üzerinde İzmir yazıyor çünkü!

ŞİVE-İ AHİBBA

C.H.P. Kadıköy kaza kongresinde bazı delegeler birbirine girmiş. Sebep? Başkan, aleyhte konuşan bazı delegelere: «Bozguncu!» demiş. Onlar da dillerini tutsalar, idare heyetinin kendinden aşağı kademelerdeki âzalara yukarıdan baktığını söylemeselerdi .Değil mi ya?

Bursa merkez kaza kongresinde kıyametler kopmuş.. Sebep? Orman Kanunu C.H. Partisini mahva sürüklüyormuş. Bazı delegeler, böyle söylemekle kalmamışlar:

— Halk Partili olduğumuzu söylemeğe artık sıkılıyoruz! demişler.

Milletvekillerinden Fahri Bük'le Muhittin Baha Pars da bu kongrede bulunmuş. Vakıa, onlar da konuşmuşlar, delegelere cevap vermişler ama, ne söylemişler? Gazete bu hususta malûmat vermiyor.

Şu Halk Partisine mensup insanların zekâlarından şüphe etmek imkânsız. Memleketin dertlerini çok iyi teşhis ediyorlar ama, tedavi çarelerine elleri ermiyor. Hani, bir de bunu keşfettiler mi, billâhi, her hangi bir parti onlarla boy ölçüşemez!

DOSTLAR ALIŞ VERİŞTE...

Vaadediyorlardi ya, tatbika da başlamışlar: İthal sistemi düzeltilmiş, mükemmel bir hale getirilmiş. Artık ihtiyaç maddelerinden başka hiç bir mal yurda sokulamaz. Fakir, fıkaranın gıdasını ön plâna alanlar, balık konservesi ithal etmişler. Hem de 20 bin kilo..

—Aman yahu! Biz, tuttuğumuz canlı, taze balıkları yiyemiyor da denize döküyoruz. Bunun konservesi için avuç dolusu döviz harcanır mı?

Diye itiraz edecek olursanız, belki alâkalılar size şöyle bir cevap verebilirler:

— Bu balık ,başka balık!

İNSANLAR GİBİ

Şu Halk Partisinin, bir insan topluluğu olduğu ne kadar da belli.. Parmağını her kımıldatışında insanca bir iş yapıyor.

«İyidir» diye karar alıyor, bakıyorsunuz: kusurlu. E, atalarımızı haksız çıkaracak halleri yok ya... Onlar: «Kul kusursuz olmaz!» dememişler miydi?

Son ara seçimlerde İstanbul milletvekillerinden birinin mazbatasına itiraz edilmişti: Askerliğini yapmadı!

Bunun ne muamele görmesi lâzım? Dört sene evvel yapılan umumî seçimlerde, muhalefet milletvekillerinden ikisinin mazbatası aynî sebeple reddedildiğine göre.. Efendim?

Hayır! Bu sefer iş değişiyor: Anayasanın bir 12 nci maddesi vardır; bu madde, askerlik vazifesini yapmıyanları milletvekilliğine pek alâ intihap ettirebiliyor . Binaenaleyh, yeni milletvekilinin intihabı yerindedir. Ekseriyetle kabul! İyi, hoş. Geçen intihapta muhalifler, ayni maddeyi ileri sürerek arkadaşlarını müdafaa etmişlerdi. O zaman neden buna kulak asılmadı?

Dedik a, Halk Partisi bir insan topluluğudur ve insanlarda bulunan her hal, onda da vardır. Bu sefer de hafızasızlık, unutkanlık illetine tutulmuş!

LÂHANA TURŞUSU

«Pâkistan»ın Müslümanlar Birliği Başkanı Halik Uzzaman yurdumuzda. İstanbulda bulunduğu sıralarda, şerefine bir kokteyl parti verildi!

Müslümanlıkla kokteyl parti nasıl telif ediliyor? Bilinemez.

Hani Bektaşi sormuş:

— Abdestsiz namaz kılınır mı?

Derhal itiraz etmişler, öyle şey olamıyacağını söylemişler. Baba erenler gülmüş:

— Ayol, demiş, siz böyle söylüyorsunuz ama, ben kıldım, pek alâ oldu!

MİZAH

Mecmuasının altıncı cildi, büyük bir itina ile hazırlanmıştır.

Sevdiklerinize zarif, mükemmel bir hediye, ancak bu ciltler olabilir. Fiyatı 750 kuruştur.

Ayrıca, abonelerimiz ve daimî okuyucularımız için de MİZAH'ın 6 ncı cilt kapakları hazırlanmıştır. Bunlar da 3 lira fiatla idarehanemizden temin edilebilir.

Salon

Türkiyenin bu en ucuz, en zarif, en nefis mecmuasını her münevver, her sınıf halk hayranlıkla okumaktadır.

Binbir türlü fedakârlıklarla memleketin en tanınmış imzalarını bir araya getirmiş olan

SALON

1 Aralık 1949 tarihinde unutulmaz bir nüsha daha çıkaracaktır.

1 Aralık tarihini unutmayınız ve müvezzilerinize şimdiden ısmarlayınız.

Ultramin

Diş macunlarının en sıhhisi, en güzelidir.

Nefesiniz güller gibi kokar.

Eczanelerden arayınız.

Cilt: 7 — Sayı: 177 FİYATI 25 KURUŞ 25 Kasım 1949

Mizah

SAHİBİ : RAMİZ GÖKÇE
ABONE :
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.

Posta kutusu : 255
İdarehanesi: İstanbul, Babıâli Caddesi
Vilâyet Hanı, No. 10
Telefon : 20715

• CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI •

Son vak'alar üzerine

İKİ arkadaş, bir kurt yavrusu ele geçirmek ve onu büyütmek istemişler. Ormanda uzun bir araştırmadan sonra kurt izlerine tesadüf etmişler, nihayet inin önüne kadar gelmişler. Bir müddet beklemişler, ana kurdun dışarı çıktığını görünce en cesaretlisi olan içeri dalmış.

Aradan pek az bir zaman geçince ana kurt, tehlikeyi sezmiş olacak ki; pür tehevvür geri dönmüş, inden içeri girerken, dışarıdaki adam kuyruğuna yapışmış. Hayvan, kurtulmak için çabalar, kuvvetli pençeleri yeri tırmalarken taş, toprak inden içeri girermiş. Kurt yavrusunu aramakta olan tabiî her şeyden habersiz bağırmış:

— Yahu, ne oluyor? Nedir bu toz, duman?!

Kurtla mücadele eden dayanamamış, cevap vermiş:

— Elimdeki kuyruk koparsa, o zaman tozun, dumanın ne olduğunu anlarsın!

İç politika hayatımızda nahoş vak'alar, yukardaki manzarayı bize hatırlattı. Bir sürü ağız tadı kaçıran haberlere tesadüf etikçe müteessir olmamak, teessüre kapılmamak, esef etmemek kabil değil ki...

Demokrasi hayatımıza bir nifak canavarı saldırmış gibidir. İnşallah kuvvetli bir kaç bilek, bu korkunç hayvanın kuyruğuna yapışmasını bilirler de bir zarar vermesine mâni olurlar.

Yoksa, bu azgın canavarın kuyruuğ kopar veya elden çıkarsa bugün ortalığı kaplayan toz, duman bulutu bize pek pahalıya mal olur!

MİZAHÇI

C.H.P. — Peh peh maşallah, göze gelmesin diye yavrucağıma nazarlık da taktım.

Kurnaz Adam

Ne yapmış, nasıl etmiş, sırtındaki rengi atmış yerli kumaş mamulâtı elbiseyi İngiltere markasiyle kim değiştirmişti? Bilene, bu muammayı çözene rastlamadım ama, o ağzında Amerikan menşeli püro, gözlerinin içi ışıl ışıl garsonlara emir veriyordu:

— Cin, vermut!

Halbuki, dün, rakı içecek parası bile yoktu; bakkal dükkânlarının vitrinlerindeki boyalı ispirto şişelerine ağzının suyu aka aka bakardı! Şimdi anadan doğma bir Avrupalı asılzade tavriyle en pahalı, en lüks, en nadide içkileri dudak bükerek ısmarlıyor, etrafındakilere dert yanıyordu:

— Viskiden hazzetmiyorum artık.. Şampanya başımı ağrıtıyor!

Aylardır eli boş geldiği, karısına bir kuruşluk mutfak mas rafı vermediği için Dizdariyedeki kayın baba kapısının yüzüne kapandığını; dert ,keder, hüsran içinde, kimsesiz, yapayalnız, yatacak yersiz İstanbul sokaklarında kaldığını unutmuş gibiydi: Kâhyası kulağına eğiliyor; Ayazpaşadaki apartmanının yedinci dairesini iki bin lira hava parasiyle kiraya verdiğini, Göztepedeki köşke yağlı bir müşteri çıktığını, Yeniköydeki yalının tamir edildiğini, Çamlıcadaki çiftlikten yağ geldiğini bildiriyor, yeni emirlerine intizaren karşısında elpençe divan duruyordu.

O, bunları; lüzumsuz, mânâsız, münasebetsiz bir takım izahatmış gibi dinlemiyor, kılı bile kıpırdamadan soruyordu:

— Paristeki otelden haber 'di mi? Dairemi hazırlamışlar mı?

Masasında oturan kadınlı, erkekli ünvan sahibi, mesnet, mertebe sahibi bir sürü adam, yalnız onun için konuşuyor, onun için gülüyor, onun hoşuna gidecek şeylerden bahsediyor, onun sevdiği içkileri içiyor, yemekleri ordu.

Etrafını bir çok tanınmış kimselerin hürmetle, muhabbetle çevireceği bu mevkie nasıl yükselmişti? Bir hiçken, hep nasıl olmuştu? Amerikadaki milyoner dayısı mı ölmüştü? Petrol çıkan Raman dağı ceddinden mi kalmıştı?

Ona hasetle bakan, yaptıklarına, servetine imrenen biri kulağıma fısıldıyor:

— Bilmezsin, ne kurnaz adamdır o! Aşığını onun kadar cük oturtturmasını bilen, talih kuşunu kafesine yerleştirip bir kanarya gibi besleyen insanlara bu dünya yüzünde pek az rastlanmıştır.

Hakikaten öyle olacak: Çünkü; hangi toplantıya gitseniz, en itibarlı koltukta onu görüyor, hangi gazeteyi açsanız onun hakkında bir methiye buluyorsunuz, hangi cemiyete uğrasanız idare heyeti reisi, hiç değilse âzası olarak karşınıza o çıkıyor.. Size o iltifat ediyor, o gülüyor, o kızıyor!

Vekilin sofrasında o, milletvekilinin sohbetinde o, parti liderinin kolunda o... Kime, hangi yaşta, hangi mevkide olursa olsun onu sorunuz, alacağınız cevap değişmez:

— Kurnaz adam!

Bunun, kurnazlığın diploması hangi mektepten alınır, ihtisası nerede yapılır? Allah bilir. Fakat piyasasının, altın piyasasından daha yüksek, daha muteber, daha revaçta olduğu nasıl da belli...

Lüksün en göz kamaştıranı, en şatafatlısı sanki Cenabı Mevlâ tarafından onun için yaratılmış ve ona ihsan edilmiştir. O, istediğine yorulmadan kavuşacak, okumadan âlim geçinecek, terlemeden soğuk su içecek ve bizler, zeki insanlar, çalışan, didinen, uğraşan, azap, ıstırap çeken kimseler; yarı aç, yarı tok yatanlar, ev kirasını muntazaman veremiyenler, Alinin külâhını kapıp Velinin kel başına geçirenler, ona daima gıpta hattâ hasetle bakıp birbirimize göstereceğiz:

— Kurnaz adam!

Ertuğrul Şevket

AĞAÇLARA GAZETE ASMAK MODA OLDU..

Ortadakiler — Halkı okutmak için mektep yapamıyoruz ama, bereket versin epey ağacımız var!

— Kazaların en müthişi tayyare kazasıdır diyorlar doğru mu?

— Hayır, tayyareden bazan insan kurtulur.. En müthişi sandalyeden düşmektir, insan bir daha iflâh olmaz!

Betarz-ı Kudema

Olmaz mı hiç ?

Ehl-i aşkın çeşm-i mahzûnunda âb olmaz mı hiç?
Kalbi yanmaz, cismi yıpranmaz, harâb olmaz mı hiç?

Âh, o gül, ettikçe gûş âşıkların feryâdını,
Bir elem duymaz, düçâr-ı ıstırâb olmaz mı hiç?

Sıyrılıp, Yârab şu ye's âver bulutlar büsbütün,
Memleket âfâkı gark-ı âbutâb olmaz mı hiç?

Fırkalar bihûde kavgaa eylemekten vaz geçip
Sîne-i millet rehâyâb-ı azâb olmaz mı hiç?

Baskılar, dekler, kötekler ortalıktan kalkarak
Ârzû-yı halka uygun intihâb olmaz mı hiç?

Şimdi hizmet etmiyenler milletin âmâlina
Fikr-i ferdâ eyleyip pür pîçütâb olmaz mı hiç?

(Ev yıkan zâlimlerin sapsağlam el'an hânesi)
Artık, ey Tanrım, duâlar müstecâb olmaz mı hiç?

Bî hisâb işler yığılmış, sây-ü himmet bekliyor,
Evliyâ-yı memleket bîdâr-ı hâb olmaz mı hiç?

Bir tarîk-ı nâsezâ tutmuş gider (Hikmet Bayur)
Bilmem artık dâhil-i râh-ı savâb olmaz mı hiç?

Mîr-i (Yahya) terk edip âdî (Tekel) ma'mûlünü
Tâlib-i sahbâ-yı nâb-ı müstetâb olmaz mı hiç?

Attı Fahreddin Kerim baştan (Hilâliahdar)ı;
Gayrı nakz-ı ahd edip mest-i şarâp olmaz mı hiç?

Yapmak ister şimdi (Bekrî Mustafâ)nın kabrini
Böyle bir rindâne himmet pek sevâb olmaz mı hiç?

Dil uzatmış ehl-i matbûâta bir saylav yine
İşbu savletten aceb gark-ı hicâb olmaz mı hiç?

Düştü, ey (Fevzi) bu mehtâbın da pek parlak senin
Atf-ı enzâr eyleyenler zevk-yâb olmaz mı hiç?

ABDÜLBAKİ FEVZİ

MALÛM TEMİZLİKTEN SONRA KREMLİN ...

Vişinski — Bir haftadır Yoldaş Molotof'un arıyorum, ne makamında, ne de evinde yok...

Stalin — O halde bir kere de morga bak!...

— Ben karımla, kızımla dan telâ almağa gidiyorum. Soranlar olursa heyeti müba yaaya gittiğimi söylersin!

İstatistik rakkamları

Bizlere bir şeyler oldu dostlar.. Bedduaya mı, cinlerin, perilerin, iyi saatte olsunların gazabına mı uğradık, ne? Her işi ters anlayan, ters tarafından yapan Nasrettin Hocanın oğluna benzedik. Yeni gemi alıyoruz, ilk seferinde arıza yapıyor, yollarda kalıyor.

Yollarımızı asfalta çeviriyor, kurdelesini kesiyor, nutkunu söylüyor, üzerinden geçmek için ilk adımımızı atıyorken bir de ne görelim? çiçek çıkarmış bir insan yüzü gibi delik deşik olmuş!

Ekmek yapıyoruz pideye, pide yapıyoruz hamursuza benziyor! Kimden, neden, nasıl şikâyet edelim?

Gazete çıkarıyoruz, magazine, magazin çıkarıyoruz, ilmî esere benziyor; felsefe kitaplarını karıştırırken kahkahadan kırılıyor, nüktedanlığı meşhur muharrirlerimizi okurken ağlamalı oluyoruz!

BALTA !

Filârmoni Cemiyetinin tertip ettiği konserlerden birindeydi. Dinleyicilerden biri bir aralık yanındakine döndü:

— Ne kötü sesi var şu kadının! Ne fena şarkı söylüyor! Kim acaba?

Adam kestirme bir cevap verdi:

— Karım.

Fena halde bozuldu, kekelemeğe başladı:

— A! Affedersiniz... Yani, şey... demek istiyordum ki sesi harikulâde ama, söylediği şarkı kötü de, kimin eseri acaba?

Adam yine kesti, attı:

— Benim!

— Oğlanın ağzında çiklet sakızı vardı galiba, dudakları iki saattir bizim kızın eline yapıştı kaldı!

— Merak etme, yakında bütün servetimi senin üstüne yapacağım..
— Sahi mi kocacığım, demek bana kürk alacaksın!

Bizim ırktan olmayanlar, «milliyetçilik» müdafii; tarihimizi ecnebi kaynaklardan tetkik ediyor, onlardan öğreniyoruz!

Bir yerde kaymakam, doktor, ziraat müdürü, orman memurusunuz, filân değil mi? Alâkalı daireden size bir tezkere geliyor: Bir takım istatistiki malûmat isteniyor. Vereceksiniz tabiî. Ne kadar hasta var, çeşitleri? Kaç metre kare orman var, ağaçların cinsleri?

Hiç aklınıza gelir mi ki, size şöyle bir sual sorsunlar:

«Bulunduğunuz köyde kaç tavuk var, bir senede kaç yumurta yumurtlarlar?»

Hadi, buna da doğruya yakın bir cevap verdiniz diyelim. Ya mıntakanızda kaç tane yaban kazı, kaç adet yaban domuzu bulunduğunu sorarlarsa ne yaparsınız? Diyelim ki, sordukları da bir şey değil. Ya, sizin işkembeden attığınız hayalî rakamları, doğru olarak kabul edenlere ve resmî istatistiklere geçirenlere ne buyurursunuz?

EMİR SİZİN !

Patron, daktiloluğuna talip olan kızı imtihan etti.

Kız, her bakımdan matluba muvafıktı. Mavi gözleri, sarı saçları, duru bir teni vardı. Bazı hususî sualler daha sordu. Stenograftan da imtihan etti.

Sonra:

— Mükemmel, dedi. Tam aradığım gibisiniz. Bugünden itibaren buranın daktilosusunuz. Ne zaman işe başlıyayım?

Acaba, sinir doktoru Fahrettin Kerimin valiliği kabul etmesinde bir hikmet mi var? Acaba, akılları kafalarından metrelerce yukarıda olanların her gün çoğalmakta olduğunu gördü de, artık bunlarla uğraşmanın imkânsızlığını mı anladı?

Neden olmasın?

KAPI KULU

Tek keramet

Bakındı Hele!

Geçti yem torbası çoktan iki üç zâlim ele
Sen koyunlar gibi artık bütün ömrünce mele

Görüyor zâlimi timsâl-i adâlet zâlim
Ediyor âlime isnâd-ı cehâlet cehele

Levh-i mahfûza geçir gayrı hatâ cedvelini
Doldu zîrâ ki yazıp çizmeden artık çetele

Radyodan var ara İstanbulu aç Ankarayı
Gecenin nısfı meded nısfı da yâ lelle lele

Bir alımsız kıza benzer heyecansız bir halk
Andırır dalgasız ummânı grevsiz amele

Okusun bildiği evrâdı Günaltay her gün
Zikr ü tesbih ile kaabil mi bu işler düzele

Son vapur öttürüyor iskeleden son düdüğü
Kaçırırsın hani etmezsen efendim acele

Pulu yok tavlaya benzer şuarâ bahtı Ozan
Zarımız doğduğumuzdan beri gelmekte gele

AKILLI OZAN

— *Bugünlerde hep seni düşünüyorum..*
— *Neler almak istediğini söyle de inanayım!*

— *Bayla bayan sokağa çıktılar efendim..*
— *Alış veriş için mi?*
— *Zannetmem, giderlerken bay neşeli idi!*

MAVAL

Gazeteci arkadaşlarımızdan biri dert yanıyordu:

— Neden bilmem, yazılarımı okuyanların çoğu beni siyasî bir adam sanıyorlarmış.

Arkadaşımız Faruk Nafiz Çamlıbel, hemen atıldı:

— Ne münasebet! Ben sizin hiç bir zaman masal yazdığınızı hatırlamıyorum!

TESELLİ

Doktor Cemal Zeki, hastalarına manevî kuvvet vermekle meşhurdur.

Geçen gün, bir otomobil kazasında vahim şekilde yaralanan bir zavallı ona:

— Çok yatacağım, değil mi, doktor?

diye sorunca üstad:

— Hayır, dedi. Çok değil, günde yalnız bir kere!

MUAYENE

Yurda dönmüştü. Gümrükte çantasını, valizini, her tarafını aradılar, taradılar. Ayakta durmaktan bıkmış usanmış; ter, kan içinde kalmıştı:

— Sizin başka gizlediğiniz hiç bir şeyiniz yok mu?

— Doktor muayenesinden geçeceğimi katiyen aklıma getirmemiştim!

YÜKSEL Kİ...

Bir arkadaşının hayattaki muvaffakıyetinden bahsediyordu.

— Hayret, birader! Birdenbire öyle yükseldi ki!

— Ne oldu? diye sordular.

Cevap verdi:

— Eskiden ayakkabıcılık ederdi. Şimdi şapka satıyor!

Hikâye

Baba

Yazan: Vir gül

Altmışını geçmişti. Fakat gönlü tazeydi. Biz onun hemen hemen yarı yaşında gençlerdik, Aramıza karışmaktan zevk alırdı ve biz de aramıza karışmasından zevk almaz değildik. Çok nüktedan bir adamdı. Çok görmüş geçirmiş ve çok gezmişti. İzmirde bağları, bahçeleri, köşkü, çiftliği vardı, fakat İstanbulda yaşamaktan hoşlanırdı. Sebebi de malûm: İstanbulun hovardalık merkezi oluşu.

Ona hepimiz «Baba» derdik. Bu sıfat onu hiç de kızdırmazdı. Bilâkis, kendisine hoş bir zevk veriyor gibiydi. «Baba!» dedikçe: «Buyur, oğlum» veya «Buyur, kızım» diye cevap verirdi.

Evet, toplantılarımız kadınlı - erkekli, kızlı - kızanlı olurdu. Baba, gençlik maceralarını anlatırdı. Fakat bunları anlatırken hiç bir zaman «gençliğimde» sözünü kullanmaz veya hâdisenin geçtiği tarihi zikretmezdi. Çünkü, kendisine sorarsanız, o hâlâ gençti.

Yarı kokteyl parti, yarı danslı çay mahiyetinde olan toplantılarımızda Baba'nın gözleri daima en güzel ve en genç kadınları arar ve bulurdu. Bunlar arasında bir iki tane de gözdesi vardı ki onları bulunca artık değmeyin keyfine!

Bu gözdelerden biri Cavidandı. Cavidanda kimin gözü yoktu ki! Herkesin göz koyacağı, gönül vereceği kadar güzel ve alımlı bir kızdı çünkü.

Cavidan hakikaten kafalı kızdı. İyi okumuş, fakat fena da hazmetmemişti. Adamına göre lâf etmesini, nabza göre şerbet vermesini bilirdi. Onun için, meşhur «naylon kızlar» şairi Orhan Sudangeçti'nin ona âşık olması kadar bizim Babanın da bu kıza tutulması pek tabiidi.

Fakat Baba bir gün bize gelip de: «Ben Cavidanı alacağım» dediği zaman hep şaşırdık.

— «Ne yapıyorsun, Baba?» dedik. «Aklını mı kaçırdın sen?

— «Yo,» dedi. «Çok şükür aklım yerinde. Cavidanın nesi var? güzeline güzel,. Zekisine zeki... Kaşı, gözü, kalçası, budu yerinde...»

Dayanamadık:

— «İşte asıl onun için ya...» dedik.

Baba hakikaten baba bir adamdı. Kendisiyle açıkça konuşabilirdik. Hiç bir şeye kızmaz ve alınmazdı. Her şeyin cevabını vermekte ustaydı çünkü.

Buna da: «Benim nem var?» diye cevap verdi. «Arslan gibi adamım hamdolsun. Ben sizi cebimden çıkarırım ayol!»

İçimizden biri: «Sen daha çok şey çıkarırsın,» dedi.

Patavatsızlığiyle meşhur Balta Mehmet bu sözde gizli olan «boynuz» kelimesini açıkça tercüme etti:

— «Yaldızını ben hediye ederim!»

Bizim Baba, baba adamdır ama, neme lâzım aramızda bir tatsızlık çıkmasını istemiyordum. Lâfı ciddî tarafa çevirmek üzere: «E, düğün ne zaman?» diye sordum.

— «Bahara inşallah,» dedi. «Baharda bizim İzmir çok güzel olur.»

— «Kızı alıp İzmire mi gideceksin?»

— «Tabii ya. Orada koskoca köşk dururken burada apartman tutup dünyanın parasını verecek değilim ya.»

Babanın bir hususiyeti de, altın babası olmasına rağmen, meteliğin hesabını bilmesiydi.

Onun bu tarafiyle alay etmek fırsatını bulan Balta Mehmet yine atıldı:

— «Senin İzmirdeki köşk büyüktür ya,» dedi. «İki kişi orada ne yapacaksınız! Bari üst katı, yahut alt katı, birisine kiraya ver!»

Baba bu tavsiyeyi yabana atmadı. Üzerinde ciddî bir şekilde fikir imal ederek: «doğru,» dedi.

İçimizden: «Tamam!» diyorduk. «Evde biri daha olursa Cavidanın işi iş!»

Cavidan hakikaten halinden memnundu. Babanın izdivaç talebini memnuniyetle karşılamış ve derhal, elini, gönlünü ona vermişti. Kış geçti, bahar geldi, evlenip İzmire gittiler. Bizler de arkalarından kimimiz iç çektik, kimimiz oh! çektik...

Bu anlattığım geçen seneydi. Bu sene yazın Baba'ya Köprü üstünde rastgelince hem şaşırdım, hem sevindim:

— «Hayır ola, Baba,» dedim. «Ne arıyorsun sen burada?»

— «Alış verişe geldim.» dedi. «Malûm ya, artık hakikaten baba olduk.»

Bu hakikat bence malûm değildi, çünkü Baba gitti gideli kendisinden bir haber alamamıştık.

— «Sahi mi?» diye haykırmışım. Sonra kendimi topladım. «Tebrik ederiz. Kız mı, oğlan mı?»

— «Oğlan. Kerata üç aylık oldu. Daha şimdiden bize masraf kapısı açtı. Ona öte-beri, hanıma kumaş almaya geldim. Sizde ne var ne yok?»

Bizde ne var, ne yoksa hepsini anlattım .Bir yandan da zihnimi bir sual kemirip duruyordu. Nihayet sırasını getirip sordum:

— Evin bir kısmını kiraya verdindi değil mi?»

— «Verdim ya.»

— «Peki, kiracın nasıl?»

Baba, gayet sakin bir tavırla cevap verdi:

— «Teşekkür ederim. Çok iyi. Onun da bir kızı oldu!»

— Hasan, istikbal için çok ümit verici bir genç doğrusu..
— Evet bilirim, bir zamanlar bana da çok ümit vermişti!

Çömezin Röportajları:

177

Bir seyyah kafilesi geliyormuş

Çizen : RAMİZ

— Neler göstermeli?
— Tramvaylarımızı göstermeli, istifçiliğimizi anlasınlar!

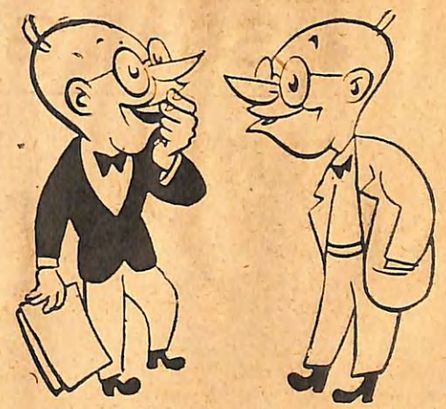

— Nelere bindirmeli?
— Dolmuşlara bindirmeli, sarmaş dolaş oluşumuzu görsünler!

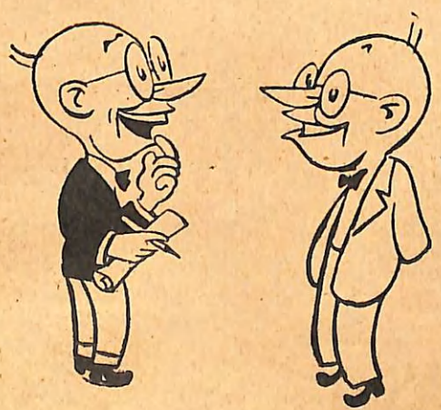

— Neyi seyrettirmeli?
— Tiyatromuzu seyrettirmeli, halimize gülsünler!

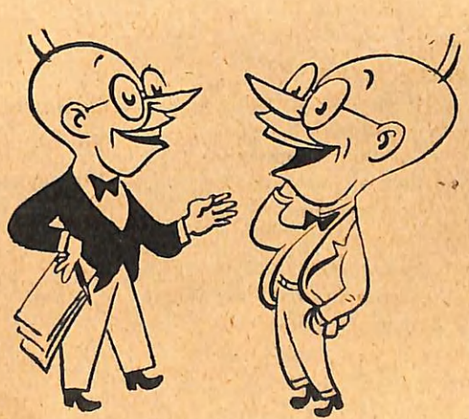

— Nerelerde yatırmalı?
— Otellerimizde yatırmalı, haşerata karşı muafiyetimizi anlasınlar!

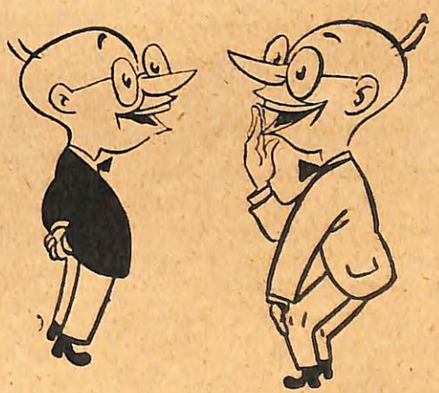

— Nerelerde yedirmeli?
— Lokantalarımızda yedirmeli, midelerimizin sağlamlığına hayran olsunlar!

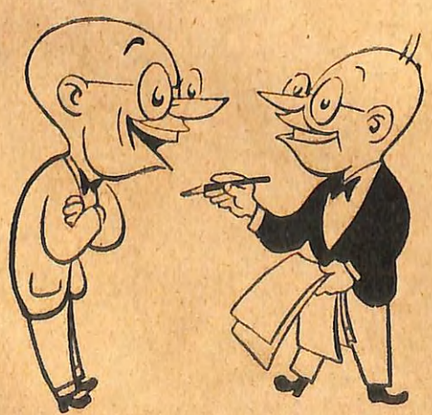

— Neleri göstermeli?
— Gecekondularımızı göstermeli, insanların tahammülünü anlasınlar!

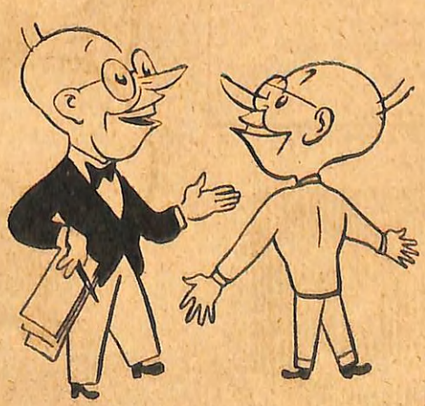

— Nerelere götürmeli?
— Barlara götürmeli, mezbahanın ne demek olduğunu anlasınlar!

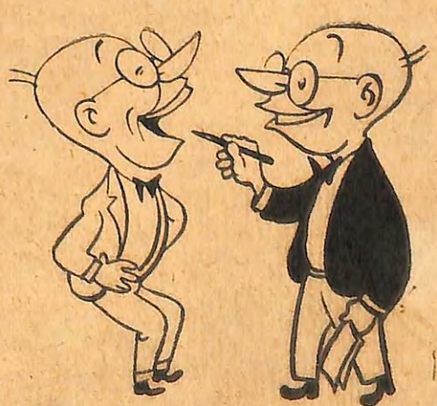

— Nerelerde gezdirmeli?
— Arka sokakları gezdirmeli, Hazreti Âdemdenberi nasıl durduğuna şaşsınlar!

Süz.. Geç!

İÇ TURİZM

Basın - Yayın ve Turizm Umum Müdürü Ahmet Şükrü Esmer, İstanbul radyosunu açtıktan sonra şehrimizin görülmeğe değer yerlerini dolaşmağa başlamış. Türk ve İslâm eserleri müzesine hayran olmuş. Eh, burası yeni açılmıştı, hazret ilk defa görüyordur. Ya, arkasından Arkeoloji müzesini ziyaretine ne buyurulur?

Demek üstad, sittin sene muallimlik ettiği, muharrirlik ettiği bu İstanbul şehrinin müzelerini bilmiyormuş. Bari, askerî müzeyle, Yerebatan sarayını görseydi, hele Yedikule hiç ihmale gelmez.

Turizm Umum Müdürlüğüne işinin ehli bir zat getirildiği nasıl da belli oluyor!

DUA, BİZDEN...

Valimiz Ordinaryüs Profesör Fahrettin Kerim Gökay, hiç şakaya gelmiyor. Sarhoşlar hakkında söylediği sözleri yerine getirmeğe başladı: Bunları yakalatıp yakalatıp müşahedehaneye gönderiyor.

İnşallah yakında açları da yakalatıp yakalatıp aşhanelere göndermek imkân ve fırsatını bulur!

OTELLER

İstanbul Belediyesinin yeni neşrettiği istatistik yıllığında, şehrimizdeki otellerin adedi 164 olarak bildiriliyor.

Bu rakamın yanlış olduğuna şüphe yok. Bimekân takımının sığındığı sabahçı hamamları neden unutulmuş? Bunlar gündüz hamam, gece de oteldir. Erbabınca da, kış günleri pek rağbettedir!

GARİP

Komplo hâdisesinden dolayı tevkif edilen Fuat Arna ile Osman Bölükbaşı tahliye olunur olunmaz, D.P. Başkanı Celâl Bayara rastgelmişler ve kantarlıyı basmışlar!.

Bu da mı muhalefetin tezahürü acaba?

KALP PARA

Piyasaya 50 ve 100 kuruşluk kalp paralar sürülmüş. Bu yüzden bir çok vatandaş, müşkül vaziyete düşmekte ,karakol karakol gezerek yakalarını zorla kurtarmaktaymışlar.

Buyurun cenaze namazına! diye işte böyle vaziyetlere denir. Zaten, gıda vesair maddelerin pahalılığı yüzünden hakikî 50, 100 kuruşlukların değeri, eski züyuf akçe derecesine düşmüştü. Bir de bunların kalplarını yapmak için zahmete giren yarım akıllılar kim acaba?

İstanbul Şehir Tiyatrosu Müdürlüğünden:

Yeni talimatnameyi beğenmiyen bazı aktörlerin tiyatromuzdan ayrılmaları dolayısile bazı kararlar alınmış bulunmaktadır: Açık yerlere Amerikadan makine aktörler getirilmesi için icap eden teşebbüslere geçilmiştir.

Makine aktörlerin talimatnameye itiraz etmiyecekleri tahmin olunduğundan, tiyatromuz temsillerine muntazaman devam edecektir. Yalnız, gelecek aktörlerin monte edilmesi için gecikecek zamandan mesuliyet kabul olunmaz!

Şehir Tiyatrosunda komedi ile dram arası bir oyun: CURCUNA !

— Bizim damat artık plâklara okumağa başladı...

— Ya, hanendeliğe heves etti desene?.

— Yok canım, eski partisinden ayrılıp başka bir partiye geçecek de!..

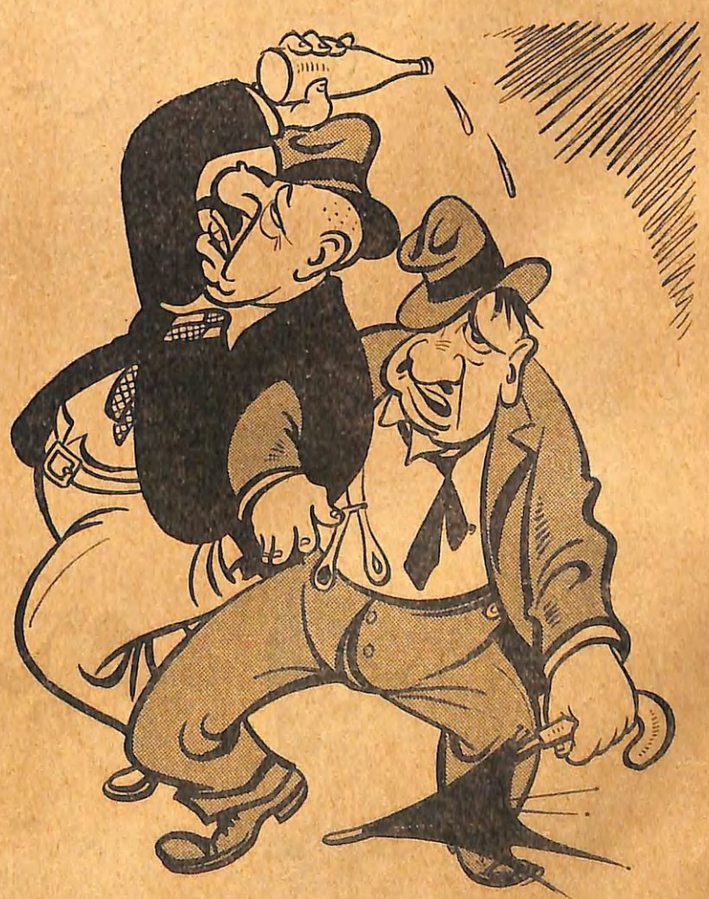

— Haberin var mı, sarhoşları tedavi edeceklermiş..

— Desene tedavi olmak için herkesin sarhoş olması lâzım!

FIKRALAR

TİLKİ !

— Kocam hayvanları pek sever.

— Ya? Siz de onun bu sevgisine iştirak eder misiniz?

— Evet. Her kış kendime bir gümüş tilki alırım .

HAL - HATIR

Egenin ihtiyar çocuğu Nalbantoğlu Hıfzı pek nüktedandır. Son zamanlarda çektiği bir hastalık onu hayli yıprattı. Buna rağmen neşesini hiç kaybetmedi.

— Nasılsın üstad? İyi misin?

Nalbantoğlu Hıfzı, acı bir tebessümle cevap verdi:

— Bunu sormaya ne lüzum var, oğlum? Bizim yaşta insan ya iyidir, ya ölü.

ÂRİFE TARİF

Şevket Mocan, içkiye meraklıdır ve envaını bilir. Geçen gün arkadaşlarından birine şampanyanın tadını anlatıyordu:

— Öyle nefis bir şey ki, birader, sorma! İçer içmez içini bir bahar kokusu kaplar, ruhunu bir inşirah havası kuşatır gibi oluyor. Gözlerinde her şeyin rengi bir kat daha parlaklaşıyor ve yüzünde pamuk elli bir kadının parmakları dolaşıyor. Şampanyanın eşi yoktur dünyada. Halbuki bira içince... Neyse, anlatmaya lüzum yok. Birayı bilirsin sen!

BİR OLMUŞ KI !

Doktor kendisine müracat eden bir gençlik budalasına yardımı dokunabilecek bazı haplar vermişti. Adam birdenbire gençleşmeye niyet etmiş olacak ki günde üç hap yerine ilk gün altı hapı birden yutmuştu.

Ertesi sabah uyanmadığını gören ev halkı doktoru çağırdı. Doktor, hastasının başı ucuna gidip onu hafifçe dürttü.

İhtiyar - genç gözlerini açmadan söylendi:

— Kalkacağım, kalkacağım, merak etmeyin. Kalkacağım ama, mektebe gitmiyeceğim!

DURAK

— Yanaklarımdan birini öpmene müsaade edecek olsam hangisini tercih edersin?

— Vallahi, bilmem ki... İkisinin arasında uzun müddet tereddüt ederim galiba...

DÜŞÜNCE

Cevdet Kerim İncedayı Anadolu Kulübünde ağzı hayli kalabalık, hayli patavatsız bir arkadaşile konuşuyordu. Arkadaşı bir aralık fena bir huyundan şikâyete başladı:

— Neden bilmem, birader, ben çabuk kızarıyorum. Bir kadının karşısına geçtim mi, birdenbire kıpkırmızı kesiliveriyorum.

Cevdet Kerim İncedayı:

— «Kolayı var,» dedi. «Sen de o gibi şeyleri düşünmeyiver canım!»

İZİN

Aktör Yaşar Nezihinin bir arkadaşı evlenmişti. Evlerinde verdikleri ilk ziyafette Yaşar da bulunuyordu. Bir aralık gelin hanım, lûtfetti:

— Cumartesi akşamları sokağa çıkmana izin var! dedi.

— Oh! Ne iyi! Eksik olma karıcığım! diye haykırdı.

Fakat Yaşar Nezihi, tatlı aşa su kattı:

— Yalnız karımla beraber bir yere gezmeğe gitmen şartiyle!

BELÂ

— Karıma otomobil aldığım gündenberi başım belâya girdi, birader.

— Hayır ola, ne oldu?

— Bizim bir kedi var ya? Karım dün ona kızdı. Götürüp uzak bir yere atmak üzere aldı, otomobile koydu, gitti.

— Üzülme canım. Ne olacak! Alt tarafı kedi bu.

— Ona üzülmüyorum. Bu sabah baktım, kedi gelmiş. Fakat hanım hâlâ meydanda yok!

HEPSİ BİR MAL

Babası kızını karşısına aldı :

— Bana bak, kızım, senin şu nişanlın olacak delikanlı işi biraz azıttı gibi geliyor bana. Gece yarılarına kadar oturuyor. Annen bu işe bir şey demiyor mu?

— Demez olur mu! «Erkekler hiç değişmemişler!» diyor...

KÜFÜR

Gecekondu sâkinlerinden iki kişi tavuk yüzünden kavga ediyorlardı.

Bir tanesi müthiş kızmıştı:

— Sus artık! diye haykırdı. Kâfi! Sende utanmak yok mu? Karımın karşısında küfrediyorsun...

Ötekisi hayretle sordu:

— Ne o? Yoksa karımın arkasından mı küfredeyim istiyorsun?!

REÇETE

Lokman Hekim çok yaşamanın sırrını keşfetmişti. Bu sırrı hastalarından birine lûtfen ve merhameten verdi:

—Hayatın sırrı süttedir. Bir insan her sabah bir bardak süt içmelidir. Doğduğu günden itibaren her gün bir bardak süt içen ve buna tam 1200 ay devam eden herkes 100 sene taşıyabilir!

ŞİVE

Hoca taşralı çocuklardan birinin şivesini düzeltmeye çalışıyordu:

— «Gitmiyon» deme, oğlum. «Gitmiyorum» de. Gitmiyorum, gitmiyorsun, gitmiyor; gitmiyoruz, gitmiyorsunuz, gitmiyorlar.. Anladın mı şimdi?

Çocuk cevap verdi:

— Anladım, efendim. Kimsecikler gitmeyir!

DENTOSİL

Diş macunlarının en sıhhisi ve en güzelidir.

PERİ

Son sayısı kapış kapış satılıyor.

Eğer almadıysanız, büyük bir fırsat kaçırdınız.

Sayı: 177

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden
RAMİZ GÖKÇE
Basıldığı yer:
Cumhuriyet Matbaası
İstanbul

Mizah